

a "öröretől"

erdély helyőrség

IRODALMI-KULTURÁLIS LAP

"
Ha kiállsz,
kitakarod a lényeket.
Ha nem állsz ki, eltakar.
Nem érzed már
az ízeiket,
kilátszik a minden
horpasza."
"

2021. október • IV. évfolyam, 11. (41.) szám

• megjelenik négyhetente

3, 4

Feketemunkások

5

Siklódy Ferenc
megfertőződött

7

Sohár Pál csörtéje
Makkai Ádámmal

11

Márton Áron
a szülőfalujában

A Brassói Lapok, Háromszék,
Krónika, Nyugati Jelen,
Székely Hírmondó
és Székelyhon melléklete

örökvers

Sohár Pál
napsütés

az ablakkeret
kockára vágja a kék eget
apró mellekre feszül az
átlátszó neglizsé,
megfürdik a nő bőre a napban.
eladna nekem valamit az őszi verőfény,
egyhetes álmotuzást,
kötvényt, amin adómentes kamat.

csalogat, incselkedik velem,
de nem mehetek vele sehová,
kedvemet már eladtam,
a pénzt, mit érte kaptam,
rég elittam,
kockára vágja a kék eget
az ablakkeret,
mit kaphatok cserébe a bőrömért?

látószög

AZ ELFELEDETTEK

Péter Beáta

Ő itt Etus mama, ő pedig Matild néne – mutatom a lányomnak, amint egy régi családi fényképalbumot nézegetünk. A két testvér egyforma ruhában, a kornak megfelelő, divatos, fejtetőre fésült frizurával, egymást átölelve mosolyog ránk a több mint hetven éve készült fotóról. Szépek – mondja a lányom, és mosolygunk mi is rájuk. Milyen fiatalok itt – mondom én, és titkon hol a lányomra, hol nagymamám arcára pillantok, hogy felfedezzem a közös vonásokat.

Majd továbbforgatom az albumot: korabeli szobabelsők, fotóműhelyek díszlete előtt készült esküvői fotók, csoportkép az udvaron, háttérben virágzó almafa. Már rég elhullatta a virágait, a termését betakarították szorgos kezek. Talán már ki is vágta.

Nem csak mi lapozzuk a régi albumokat. Az egyik internetes közösségi felület

egy tematikus oldalán Erdélyben készült korabeli fotókat, képeslapokat osztanak meg egymással a csoport tagjai. Többnyire családi fotókat tesznek közkinccsé, régmúlt idők történeteit, régmúlt emberekről. Van, hogy egymásra találnak itt az utódok, akik felmenőjüket vélik felismerni egy-egy fotográfián, segítenek beazonosítani egymásnak a fotón szereplőket, helyszíneket. És emlékeznek azokra, akik már nincsenek közöttünk.

De olyan fotók is fel- és előkerülnek, amelyeket csak úgy talált valahol a közzevője, gyűjtőtől vásárolta, ócskapiacra látta, netán hátrahagyott, gazdátlan régiségek közül bányászta elő. Kikerültek a családi albumból, talán már nincs, aki összehasonlítsa a köztük és unokák közötti hasonló vonásokat. Talán unokák sincsenek.

Fiatal hölgy ül egy háttámlás széken, elegáns kosztümben, kis retiküljét a

Reggel Güdücön (akril, vászon, 90x120 cm, Szárhegyi Kulturális Központ tulajdona)

kezében tartja, lábán fehér, magas szárú cipő, bájosan néz a kamerába. A kép hátoldalán kézzel írva: Ágnes (1954). Régiségpiacon vásárolta a közzevője. Egy másik fotográfia hátoldalán nyomtatva: Joánovics testvérek Cs. és Kir. udvari fényképészek.

Kolozsvár, Mátyás király tér 32. A kolozsvári ócskapiacra találták. A képen festett háttér előtt ül egy vőlegény, a mellette álló menyasszonya kezét fogja.

Küldjünk egy mosolyt feléjük, ha ilyet látunk.